

Кіровоградська обласна бібліотека ім. Н. К. Крушельницької
Інв. №

КОНТРОЛЬНИЙ ЕКЗЕМПЛЯР

Молодий Комуніст

орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Рік видання XVIII
№ 126 (2386)
СУБОТА
15
ЖОВТНЯ
1977 РОКУ
Ціна 2 коп.
Газета виходить з 1939 року.

МОГУТНЄ ДЖЕРЕЛО НАТХНЕННЯ

Трудячі України, як і всі радянські люди, з гарячим схваленням і одностайною підтримкою зустріли прийняття нової Конституції СРСР, ознаменували цю надзвичайно важливу подію в житті країни новими успіхами на всіх ділянках господарського і культурного будівництва. В республіці повсюдно розгорнулася широка пропаганда рішень жовтневого (1977 р.) Пленуму ЦК КПРС, нового Основного Закону та інших документів позачергової сесії Верховної Ради СРСР.

Підсумкам жовтневого Пленуму ЦК КПРС, сесії Верховної Ради СРСР і завданням партійних організацій, що випливають з доповіді товариша Л. І. Брежнєва «Про проект Конституції (Основного Закону) Союзу Радянських Соціалістичних Республік і підсумки його всенародного обговорення», були присвячені збори партійного активу республіканських організацій, міста Києва і Київської області, які відбулися 13 жовтня.

У роботі зборів активу взяли участь товариші В. В. Щербинський, М. М. Борисенко, О. П. Ботвин, О. Ф. Ватченко, О. П. Ляшко, І. З. Соколов, В. О. Сологуб, О. А. Титаренко, В. В. Федорчук, І. О. Герасимов, а також члени бюро київських міськкому і обкому партії.

Під бурхливі, тривалі оплески було обрано почесну президію зборів у складі Політбюро ЦК КПРС на чолі з товаришем Л. І. Брежнєвим.

З доповіддю на зборах виступив член Політбюро ЦК КПРС, Перший секретар ЦК Компартії України В. В. Щербинський. З величезною увагою і радісним хвилюванням, підкреслив він, слухали учасники сесії, в тому числі й 182 депутати від нашої республіки, допо-

відь товариша Л. І. Брежнєва. Надзвичайно насичений і глибокий аналіз складних процесів суспільного розвитку, фундаментальні теоретичні узагальнення і політичні висновки, дух справжньої партійності й істинного гуманізму — все це ставить доповідь у ряд видатних документів творчого марксизму-ленінізму.

Доповідь товариша Л. І. Брежнєва є новим важливим вкладом у теорію і практику побудови комуністичного суспільства, в інтернаціональну справу боротьби трудящих за мир, за соціальний прогрес і демократію. Вона, безсумнівно, має основоположний, програмний характер і повинна бути покладена в основу всієї нашої роботи. У доповіді всебічно підбиті підсумки всенародного обговорення проекту Конституції, втілені колективний розум і досвід нашої партії і народу.

Всього в обговоренні проекту Основного Закону взяли участь понад 140 мільйонів чоловік, тобто більш як чотири п'ятих дорослого населення країни. Внесено близько чотирьохсот тисяч пропозицій. Тільки в нашій республіці в обговоренні брали участь близько 35 мільйонів чоловік, з яких два з половиною мільйони виступили на зборах і активах, пленумах партійних комітетів, на сесіях Рад.

У ході обговорення проекту з новою силою виявилась політична, громадянська зрілість трудящих України. Відданість партії, справі комунізму, висока вимогливість до себе і товаришів, тверда рішучість втілювати в життя історичні рішення XXV з'їзду КПРС — ось що характерно для більшості виступів.

Обговорення з усією переконливістю показало, що це справді була зацікавлена, відверта розмова

справжніх господарів країни, які глибоко усвідомлюють свою відповідальність за дальше процвітання Батьківщини. Достатньо сказати, що з питань дальшого вдосконалення управління народним господарством, підвищення ефективності і якості роботи, зміцнення громадської, трудової, державної дисципліни трудящі республіки висловили більш як 147 тисяч пропозицій.

Дуже важливо, що багато трудящих, виробничих колективів переглянули, взяли до уваги зобов'язання, вирішивши додатково виробити продукції на десятки мільйонів карбованців. У республіці 810 тисяч виробничників уже завершили завдання двох років п'ятирічки.

Величезне політичне і трудове піднесення, викликане всенародним обговоренням проекту Конституції, підготувало до 60-річчя Великої Жовтня, сприяло достроковому виконанню плану 9 місяців по реалізації промислової продукції і випуску більшості найважливіших видів виробів. Понад план реалізовано промислової продукції на суму понад один мільярд карбованців. Присмислово відзначили також, що достроково, 27 вересня, завершили програму трьох кварталів і трудящі м. Києва. Тепер уже близько 30 тисяч киян, сотні цехів, ділянок і зміщ виконали завдання двох років п'ятирічки.

Чимало добрих слів сказано про досягнення українських хліборобів. Їх самовіддана праця увінчалася великою перемогою. В усіх Батьківщини засипано рекордну кількість зерна — 1 мільярд 118 мільйонів пудів. Гідний вклад у український мільярд внесли трудянки сільського господарства Київської області, які поставили в державні ресурси 629 тисяч тонн хліба — на 58 тисяч тонн біль-

ше від народногосподарського плану. Наполегливо працюють над виконанням схвалених ЦК КПРС високих соціалістичних зобов'язань тваринники області. І ми впевнені, що слова свого вони додержать.

В обговоренні доповіді взяли участь секретар парткому заводу «Арсенал» імені В. І. Леніна А. Г. Пилипенко, стерилька виробничого об'єднання «Більшовик», Герой Соціалістичної Праці, депутат Верховної Ради СРСР Н. І. Марченко, перший секретар Київського обкому партії В. М. Цибелько, генеральний директор виробничого об'єднання «Київський радіозавод», Герой Соціалістичної Праці Д. Г. Толчій, міністр легкої промисловості УРСР О. Я. Касьяненко, голова колгоспу «Росія» Богуславського району М. О. Шабельник, голова правління Спілки художників України В. З. Бородай, бригадир монтажників будівельного управління тресту № 1 Головкивміськбуду М. О. Лапа, директор Інституту держави і права АН УРСР Б. М. Бабій, начальник механізованого загону по вирощуванню цукрових буряків колгоспу «Ленінський шлях» Ставищенського району А. М. Войт, голова президії Українського товариства дружби і культурного зв'язку з зарубіжними країнами М. А. Орлик, член Військової Ради — начальник політуправління Червонопрапорного Київського військового округу генерал-лейтенант В. Т. Демет'єв, студентка Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка, заступник секретаря комсомольської організації факультету О. С. Горшенева, поет, лауреат Державної премії УРСР імені Т. Г. Шевченка І. Ф. Драч, перший секретар Київського міськкому партії О. П. Ботвин.

З прийняттям нової Конституції Основний Закон нашої держави почав діяти, працювати. Це, відзначали учасники зборів, зобов'язує партію, радянські, господарські органи роботи все для того, щоб кожна його стаття, кожне положення повною мірою втілювалось у живій практиці повсякденної і повсякденної діяльності всіх державних установ, всіх службових осіб, всіх радянських громадян. Необхідно наполегливо вдосконалювати стиль і методи роботи органів влади і управління, посилювати організаційську і політичну роботу по виконанню рішень XXV з'їзду КПРС, забезпечити виконання і переосмислення всіма виробничими колективами завдань двох років п'ятирічки в цілому.

У ході обговорення проекту Конституції трудячі вказували на недоліки в роботі, висловлювали критичні зауваження на адресу міністерств і відомств, виконкомів Рад, громадських організацій. Відповідно до Постанови жовтневого (1977 р.) Пленуму ЦК КПРС слід уважно розглянути всі пропозиції і зауваження, які надійшли, і вжити заходів для їх практичної реалізації. Велика відповідальність у зв'язку з цим лягає на всіх комуністів. Вони покликані бути прикладом, утверджувати партійний стиль, партійний підхід до справи. Важливо добувати, щоб кожен постійно оволодівати правовими знаннями, суверено додержували нашого законодавства.

Радянські люди повинні добре знати свою Конституцію, глибоко її розуміти. Ці слова товариша Л. І. Брежнєва, сказані на жовтневому Пленумі ЦК КПРС, ставлять відповідальні завдання перед партійними організаціями республіки, які покликані забезпечити всебічне і масове вивчення матеріалів Пленуму ЦК і сесії Верховної Ради СРСР, вести

агітаційно-масову і пропагандистську роботу плано-мірно і по-діловому, вміло використовуючи досвід, нагромаджений у ході обговорення і вивчення проекту Конституції. Положення і висновки доповіді товариша Л. І. Брежнєва, новий Основний Закон, говориться в доповіді і виступах учасників зборів, стали головною темою перших у новому навчальному році занять у системі партійної і комсомольської освіти, економічної освіти, шкіл комуністичної освіти. У пропаганду цих надзвичайно важливих документів активно включилися лектори, агітатори і політінформатори, органи масової інформації. Вони якраз і переосмислюють розкривають переваги радянського способу життя, праці і обов'язки громадян СРСР, дають рішучу відсіч вигадкам буржуазних фальсифікаторів, тісно пов'язують роз'яснювальну роботу з конкретними діями трудящих колективів.

В одностайно прийнятій постанові збори партійного активу гаряче схвалили рішення жовтневого (1977 р.) Пленуму ЦК КПРС, позачергової сесії Верховної Ради СРСР, нову Конституцію, запевнили ленінський Центральний Комітет КПРС, Політбюро ЦК, особисто товариша Л. І. Брежнєва, що комуністи, всі трудящі республіки, тісно згуртовані навколо ленінської партії, забезпечать виконання рішень XXV з'їзду КПРС, втілення в життя нового Основного Закону України Рад, гідно зустрінуть 60-річчя Радянської влади.

Учасники зборів з величезним піднесенням прийняли Вітальний лист Центральному Комітетові КПРС, Генеральному секретареві ЦК КПРС, Голові Президії Верховної Ради СРСР товаришеві Л. І. Брежнєву.

(РАТАУ).

ЖОВТНЕВА ВАХТА КОМСОМОЛУ

● РЕПОРТАЖ ЧЕРВОНОГО ТИЖНЯ І РОЗКАЖЕШ ОНУКУ...

15 жовтня. У комсомольців Устинівського районного об'єднання «Сільгосптехніка» — комуністичний суботник. Свято праці. Зосереджено лагодять фермське устаткування Дмитро Ляшеник і Леонід Тесленко. Міцно тримають у руках важелі тракторів Микола Корниченко та Іван Рудь, адже вони зобов'язалися пересезити сьогодні по 25 тонн цукрових буряків. Вивантажує електродвигун Віктор Сидоренко...

Але розповідь наша про те, як жили і чим жили вони, тобто ровесники, читачу, минулого тижня, чергового червоного тижня трудової вахти молоді Кіровоградщини на честь 60-річчя Великої Жовтня.

Закінчився тиждень. Володя Король повільно веде машинку осінньою вулицею. Володя Король, комсомольський ватажок механізаторів «Сільгосптехніки» (Закінчення на 2-й стор.).

ЗБОРИ ПАРТІЙНОГО АКТИВУ

13 жовтня в Палаці культури «Україна» відбулися збори партійного активу республіканських організацій, міста Києва і Київської області.

В президії зборів, тепло зустрінувши їх учасників, — керівники партії і уряду республіки товариші В. В. Щербинський, М. М. Борисенко, О. П. Ботвин, О. Ф. Ватченко, О. П. Ляшко, І. З. Соколов, В. О. Сологуб, О. А. Титаренко, В. В. Федорчук, І. О. Герасимов. Разом з ними — члени бюро київських міськкому і обкому партії.

Збори відкрив член Політбюро ЦК КПРС, Перший секретар ЦК Компартії України товариш В. В. Щербинський.

Під бурхливі, тривалі оплески обирається почесна президія зборів у складі Політбюро ЦК КПРС на чолі з товаришем Л. І. Брежнєвим.

З доповіддю «Про підсумки жовтневого (1977 р.) Пленуму ЦК КПРС, позачергової сесії Верховної Ради СРСР і завдання партійних організацій, що випливають з доповіді товариша Л. І. Брежнєва (Основного Закону) Союзу Радянських Соціалістичних Республік і підсумки його всенародного обговорення» на зборах виступив товариш В. В. Щербинський.

Напередодні славного ювілею нашої Батьківщини — 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції, — відзначив доповідач, — стала справді епохальна подія. Виявляючи волю радянського народу, позачергова сьома сесія Верховної Ради СРСР прийняла нову Конституцію — Основний Закон нашої країни.

У ході обговорення проекту Конституції, підготували до 60-річчя Великої Жовтня серед трудящих нашої республіки, як і всієї країни, панувало величезне політичне і трудове піднесення. Це сприяло достроковому виконанню плану 9 місяців по реалізації промислової продукції та виробництву більшості найважливіших видів виробів. Понад план реалізовано промислової продукції на суму більш як один мільярд карбованців.

Далі доповідач зупинився на завданнях партійних організацій республіки, промисловості, сільського господарства, всіх трудящих, які випливають з історичних документів сесії, жовтневого (1977 р.) Пленуму ЦК КПРС.

Неухильно додержувати положень Конституції, — відзначив, зокрема, товариш В. В. Щербинський, — це значить підняти на якісно новий рівень всю нашу державну і господарську діяльність, наполегливо вдосконалювати стиль і методи роботи органів управління і влади. Це значить — посилювати організаційську і політичну роботу по виконанню рішень XXV з'їзду КПРС. Це значить — не тільки закріпити, але й перевершити досягнення, усунути ще наявні недоліки, подолати відставання на окремих ділянках і забезпечити виконання і переосмислення кожним виробничим колективом, кожним містом і районом, кожним областю завдань перших двох років п'ятирічки в цілому.

В обговореному питанні одностайно прийнято резолюцію.

З великим піднесенням учасники зборів прийняли Вітальний лист Центральному Комітетові КПРС, Генеральному секретарю ЦК КПРС, Голові Президії Верховної Ради СРСР товаришеві Л. І. Брежнєву.

(РАТАУ).

ДАЙОШ ДЕНЬ ТРУДОВИХ РЕКОРДІВ!

ЖОВТНЕВА ВАХТА КОМСОМОЛУ

І РОЗКАЖЕШ ОНУКУ...

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

ки», замислено спостерігає, як падає на дорогу кленове листя. Воно зостанеться в його пам'яті, оце кленове листя. Бо завжди лишаться віхи в пам'яті кожної людини земній бурі. Романтики ми чи скептики, ділові люди чи впевнені в собі — у кожному з нас живуть оті революції і війни людської історії, записані в пам'ять серця і розуму. Володя Король знає: яскравіша від інших — ота червона пам'ять.

А втім, у його родині теж є чим потішитись. Квіти. Оце щойно висадила мати з його Марійкою добрих лісових кущів хризантем. З весни до пізньої осені пломелють на городі троянди, гвоздики. Щороку дарують їхні квіти на весіллях, родинних та іменинах. Так уже звикли жити Королі: обличчям і пелюстками квітів до людей...

І знає Володя, що житиме так і далі. Носитиме в собі сліди років, котрі змушують бути людиною. Отакі сліди, як тиждень минулий. Історичний тиждень. Минув час, і сьогодні стрункий чорнявий Володя Король, пригладжуючи сивину, гордо казатиме онукам:

— А знаєте, яким той день був, сьоме жовтня? Скільки сонця залпало у павутинні бабинею літа! Чи то серця наші так гаряче билися, що розвіяли і хмари похмурі, і дощі...

А ви знаєте, як уважно слухали ми Декларацію Верховної Ради про прийняття нової Конституції? А ви знаєте, як завзято ми працювали?

А ви знаєте, як розповість нащадкам, що їх ніхто не збирав до купи того дня. Кожен потягнувся до гурту сам. Так, мабуть, вихлюпуються назовні і згуртовують людей велика внутрішня переконаність і причаєна за буденністю спільність поглядів.

Справді, яким пам'ятним, яким урочистим був той день! І як ошелешив усіх на мітингу невеличкий руський Дмитро Ляшеник, керівник бригади по обслуговуванню молочнотварних ферм:

— А наша бригада рапортує історичній сесії: план двох років п'ятиріччя виконано!

Хлопці запліднювали. Засіяли гордим усмішками щасливі обличчя слюсарів Леоніда Тесленка, Василя Пташницького, Миколи Науменка, Павла Садовенка. Скося поглядали на своїх суперників, членів комсомольсько-молодіжного колективу механізованого загону. А що, мовляв, утерли носа знаменитим трактористам!

Та знамениті трактористи зля в душі не мали. Такий уже день щасливий був. Маніфест епохи прийнято, а тут задрощі за якийсь десяток процентів!

Та ще й Володя Король, уловивши зверхність у погляді тього задеркуватого Ляшеника, виголосив урочисто:

— Давайте прирїтаєм ватажка комсомольсько-молодіжного, колективу механізаторів Толю Хлівного. Протягом цього тижня він зніз на колгоспні поля 478 тонн органічних добрив, тобто виконав за тиждень півроку місячної норми!

— А Коринченко Толя зніз із поля 145 тонн буряків. Півтори тижневі норми,— додав Анатолій Хлівний, засоромившись від оплесків.

І з'ясувалося: вони всі підготували сюрприз до цього дня. Виконав річний план постійний лідер передової змагання, молодий комуніст, слюсар по ремонту холодильних агрегатів Коля Софренов. Не сказав, від природи неговіркий і соромливий, що до того ж удвох з Іваном Воробйовим придумали автоматичний пристрій на пульті по технічному обслуговуванню. «Та, дріб'язок», — відмахнувся рукою. І вже Володя Король розпівів, що отой «дріб'язок» дав колгоспу економічний ефект у 2 тисячі карбованців.

Отаким був червоний тиждень ударної вахти молоді Устинівського районного об'єднання «Сільгосптехніка». А ще вони визначили Основний Закон на полізапняттях. А ще, як завжди, тренувалися на футбольному полі, бо тримають першість по району.

Володя Король, секретар комсомольської організації об'єднання, повільно під'їжджав новеньким автомобілем до хати і, підсумовуючи в думках минулий тиждень, раптом подумав, що, мабуть, замало було говорити на мітингу про проценти. Бо, може, не завжди й виміреш людину отими процентами... А втім, у них ще буде час поговорити про все.

Машина зупинилася біля дому, Володя в задумі прочинив хвіртку і привітався із сусідськими хлопцями. Ті під вечірнім зоряним затиєм грали в теніс на підвірі свого громадського вихователя. Грали серед різнобарв'я хризантем.

Л. КРАВЕЦЬ,
спецкор «Молодого комунара».

...вільна

Коли вчора я зайшов до одного з цехів, щоб нагадати юнакам і дівчатам про сьогоднішній суботник, одна з дівчат мені навздогін сказала:

— І чому нас агітують на суботник іти? Ми не відмовляємось. У мене в цей день настрої завжди такі святкові...

І тому ми, юнаки і дівчата орденоносного заводу «Червона зірка», всі, як один, у своєму вільному прагненні зробити державу кращою, багатшою виходимо сьогодні на комуністичний суботник. Цього дня виставили 350 сівалок, упорядкуємо міські парки імені Крючкова та Перемоги. В суботнику візьме участь 3200 юнаків і дівчат, 4 тисячі карбованців ми перерахуємо до фонду миру.

А завзято, піднесення в цей день у нас буде особливим, адже суботник ми присвячуємо ювілею Жовтня, Великого Жовтня, який поклав початок новій ері і зробив працю вільною!

О. КОЛОСОВ,
секретар комітету
комсомолу заводу
«Червона зірка».

...творча

Хіба може в капіталістичній країні людина праці сказати: «Держава — це ми»? Там цим правом користуються лише багатії. А ось у нас кожен з гордістю промовляє: «Радянська держава — це ми». Бо за роки Радянської влади в нашій країні встановилися нові відносини між людьми, визріли такі умови, коли багатство держави стало багатством кожного, тому-то кожен і дбає, щоб міцніла країна. В цих умовах праця переростає у творчість.

Не виняток і наш завод. Кожен робітник у нас прагне не тільки виконати план, а й підвищити продуктивність праці, знизити собівартість продукції. Взяти хоча б комсомольця електрослюсаря Віктора Чубаря. Минулого року він очолював групу з п'яти робітників, які вдосконалювали спеціальну установку. Впровадження у виробництво їхньої раціоналізаторської пропозиції дало сто тисяч карбованців економії.

В. ЛІСОВЕНКО,
інженер заводу
чистих металів.
м. Світловодськ.

...на загальну користь

Ми звикли, що працюємо на загальну користь, щоб зробити наше життя кращим матеріально, багатшим духовно. Ми звикли у себе, тут, у відділенні «Сільгосптехніки», до слів «змагання». Для нас змагання — це звичайні трудові будні, апофеозом яких стали комуністичні

КОМУНІСТИЧНИЙ СУБОТНИК — ЦЕ ПРАЦЯ:

суботники. Ми прагнемо завжди трудитись добре, а в такі дні — якнайкраще. Працею, ударною працею відзначати знаменні події в житті суспільства — це вже одна з добрих наших традицій. І ми ніколи не задумуємось над тим, що суботник — це вершина вільної праці людини, визволеної від експлуатації. Сама думка працювати на когось видається нині абсурдною.

Нем важко сьогодні уявити, оцінити значущість вільної праці. Ми звикли до цього, вважаємо це не тільки нормальною, а й необхідною умовою життя. Звідси — різносторонній підхід до роботи, до її наслідків у нашій і заокеевській молоді. Ось приклад. Слюсар такої кваліфікації, як наш Володя Івановський (він — один з найкращих фахівців у республіці), за кордоном приносив би чималі прибутки власникові підприємства, там і умови відповідні створили б, щоб якнайбільше експлуатувати його майстерність. При сучасній буржуазній моралі він назряд чи ділився б секретами свого успіху з колегами з інших заводів, йому цього просто не дозволили б хазяїн підприємства, конкуренція. Де вже тут думати про загальну користь своєї роботи! Володя ж не тільки ділиться досвідом зі своїми товаришами. Він бере участь в обласних, республіканських змаганнях, котрі покликані зробити «секрети» його успіху надбанням усіх бажаних підвищити свою майстерність.

Сьогодні у нас — ювілейний комуністичний суботник, свято визволеної праці. Наша комсомольська організація вирішила впорядкувати територію підприємства. Бо ж нам, як і всім, хочеться зустріти визначну дату у святково прибраному домі.

М. РОМАНЕНКО,
робітник.
м. Новосітка.

...продуктивна

У нашій країні цього дня не буде людини, котра працюватиме аби-як. Хоча кожному, звичайно, зрозуміло, що ми зобов'язані продуктивно трудитися щодня, щоднини. Наші електрослюсари так і працюють.

Та коли ми виходимо на комуністичний суботник — здається, сили потроюються. Звідки це? Мабуть, від усвідомлення важливості і величч колективної праці. Сьогодні ми, як завжди, складатимемо електроапаратуру для тепловозів. На комсомольських зборах, що відбулися напередодні, ухвалили: підтримати норми в день суботника — закон для кожного члена нашого колективу.

А ще на зборах ми вирішили: почнемо трудову вахту на честь 60-річчя Ленінського комсомолу. Початком цієї вахти буде сьогоднішній суботник.

О. ПОЛЯНОВ,
групкомсорг комсомольсько-молодіжного колективу імені ХХV з'їзду КПРС Гайворонського тепловозоремонтного заводу.

...високоякісна

Ще й досі згадують у нашому господарстві, як створювали колгосп, як збиралися перші колгоспники і мріяли, щоб одержувати по 100 пудів зерна з гектара. З часом змінювалася агротехніка, на поле прийшли «Ниви» і «Колоси», трактори Т-150, щедрішав гектар, навіть утрощ більше стає давати, ніж мріяли перші колгоспники. То взяли гору любов і труд.

Іще один приклад. В одному зі своїх виступів Олександр Васильович Гіталов розповів, що завдяки підви-

щенню якості робіт, правильній експлуатації техніки його бригада в дев'ять п'ятиріччя зекономила 51 тисячу карбованців. На ці гроші можна було придбати 10 потужних тракторів. Тобто щороку механізatori заощаджували кошти на два трактори. Ось що таке підвищення якості роботи!

Багато наших механізаторів і водіїв автомобілів трудяться під девізом «Увесь амортизаційний строк роботи сільськогосподарських машин — без капітального ремонту». Така наша відповідь на заклик трудитися високоякісно. З особливим старанням працюватимемо в день суботника. Це вже стало у нас традицією — комуністична праця в дні суботників.

М. КУЦЕВОЛ,
шофер колгоспу імені Кірова Олександрівського району.

...необхідна для збереження миру

Сьогодні ми всі будемо в полі. Нам, сільським жителям, не звикати до праці у вихідний — у гарячу пору життя кожна хвилинка дорога. І все ж сьогодні — день особливий. Сьогодні — комуністичний суботник.

Лише комсомольці нашого Петрівського району щороку до фонду солідарності здають понад тисячу карбованців. Ці гроші вони заробляють на суботниках, неділях. Солідарність народів — теж заповідь миру. Отож, перевозючи сьогодні буряки, шофер Анатолій Проценко не просто покаже зразки комуністичної праці. Його труд, як і труд усіх шістдесяти комсомольців нашого колгоспу, що вийдуть на суботник, як і труд тисяч комсомольців країни, необхідний для збереження миру на планеті.

А. СУПРУН,
тракторист колгоспу імені Леніна Петрівського району.

З хорощим настроєм вийдуть на суботник секретар комсомольської організації Малописківської райспоживспілки Євдокія МАМЕДОВА (зліва) та її заступниця Олена ПЕТРЕБА: комсомольці і неспіхова молодь підприємств установи вирішили відпрацювати цей день з найвищою продуктивністю.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

СОЛДАТ

Там, далеко, в рідному куточку,
Тягне ненька нитку голубу.
Вишиває синю сорочку,
Заплітає в ній свою журбу.
Синь озер, і сніжена калина.
Цвіт садів. Червоних маків цвіт...
Обірвалась нитка синя-синя —
Не з'єднати цілим гоном літ.
Став солдат на камені твердому,
Став солдат в граніті назавжди.
Ні, не прийде більше він додому,
Не попросить в матері води.
Біля ніг веселка любо грає,
Мов з сорочки кольори зійшли,
Розплелися по землі розмаєм,
В квітах на граніті ожили.

Людмила ПОПЧУК.

с. Зашита
Новомиргородського району.

ГЕОГРАФИЯ

Подклеивают ребята
истрепанный в клочья глобус —
трехцветный мячик, зелено-
коричнево-голубой.
И вертятся полушария,
дома, телеграфы, нозости,
и вертятся клякса, посаженная
случайно на Северном полюсе,
и о берега Австралии
бьется чернильный прибор,
и кисти многих дорог

несоединимых...
и итальянский сапо,
болтається без каблук...
Ребята кладут заплатки
на протертые океаны,
восстанавливают границы
далеких чужих держав.
И в голубом каркесе
широт и меридианов
кружится трехцветный мячик,
в чернильных ладонях сжат.
Кружится глобус, а с ним —
и старый колонный Рим,
и маленький город мой,
и в городе каждый дом.
Кружится
с таким трудом заштопанный
шар зеленый.

Анна БРАГИНСКАЯ

Філософії

Боявся тиші: коли транзистор не кри-
чить, треба самому щось казати.

Молодик технічний: усі думки серій-
ного випуску.

Коли розлучаються двоє, за голови
беруться батьки, згадуючи витрати на
весілля.

Відчайдушна спроба стати Ньютоном:
підставив під яблуко лоба.

Дівчата, дорогим лице став не від
витраченої косметики!

Гріб би гроші лопатою, якби знав, як
її в руки взяти.

Колись їздили в Крим по сіль, тепер
— по загар.

Анатолій ПАСТЕРНАК.

СЛЮЗА

МІНІАТЮРИ

Мечем проти сонця блиснула слюза на очах солдата. Чис-
та, як совість. Тепла, як материнська ласка. Забрала з собою
всі муки і страждання і викотила на світ. Не впала киць. Ра-
зом із солдатом сперлася стомлено на гарячий автомат.
Не скорилася чужій неволі. Всю війну без перепачки писала
літопис подвигу на мужньому обличчі солдата. В холо-
дному окопі вичитувала поношений рукопис. Піднімала по
тривозі на велику битву. Бігла разом у вогненні атаки. А те-
пер горда тим, що перемогла. Прославленим героєм повер-
нулася додому і скропила радістю рідну землю...

ГОЛКА

Засилью набряклі погляди у Вічний вогонь на могилі сол-
дата, щоб не загубити пам'яті безсмертної слави. Напружені
нерви — у думи, щоб горіла душа до щастя. Сонячне про-
міння — у вікна, щоб на світанні розбудити трудовий день.
Співаючі проводи — у турбіни, щоб до кожної хати понести
лампочку ілліча. Круті дороги — у серце, щоб здійснилася
людська мрія-заповіт.

Засилью щодня. Життя — моя голка, що проколює душу.

Іван ГОРОВИЙ.

ОВІД

Зачерпнула свіжої водичі,
Надягла хустину, наче цвіт.
Мотоцикл дріма
біля криниці —
Син уже прийшов на обід.
Наварила я і запекла,
Рушничок біліє на стіні.
Світло так від хлібного
тепла,
Мов по сонцю в кожному
вікні.
Син поїде... безневинний схил
Борозною туго підперезе.
І схлюпнуть журавки
з легких крил
Зерно обережно.

МАТУСЯ

Вертаю з ферми я
провулком,
У вишнях отча хата вся.
Картоплю мама садить
в лупки,
Немов у решето гусят.
Схилилось над нею:
«Мамо, годі.
Вже пізно, з поля йдуть
усі».
Стоїть матуся на городі,
А зорі — плавають в косі.
Клавдія БАШІЛКОВА.

О МУЗЫКЕ

Я забыла и дом, и дату,
только помню — звучал рояль,
тот рояль, с которым когда-то
затевала раздоры я.
Между нами с тех пор — ни звука,
Только вдруг настает момент:
меня Моцарт берет за руку
и сажает за инструмент.
На пиюитре — ветхие ноты
и, конечно, горит свеча,
и за все молчавшие годы
хочет музыка отзываться.
Не стучит в мой покой и совесть,
не высказывает обид
и не ловит меня на слове,

просто — тише! — она звучит.
Это — ясно, умно и строго,
Это — ваших сердец ключи,

пусть петляет моя дорога,
не захнычу: она звучит.
Нашей совести мы придаюток
или жизненная струя.
Еще будут дома и даты,
но единственный раз — рояль.

г. Кировоград.

ПАВЛО ЗАГРЕБЕЛЬНИЙ НА КІРОВОГРАДСЬКІНІ.
АВТОГРАФИ ВІД УЛЮБЛЕНОГО ПИСЬМЕННИКА.

Фото І. КОРЗУНА.

Виктор СЕЛЬСКИЙ

ТЫ В ПАМЯТИ...

Вся жизнь усеяна дорогами
С развилками и перекрестками,
Перешагал, проехал много их,
С асфальтом и камнями острыми.

Но никакая география
И никакие расстояния
Не вычеркнут из биографии
Минут последних расставания.

Той тишины, залитой звездами,
Когда секунды быстро таяли,
Неумолчные и грозные,
Как шур бикфордов, с толом
спящий...

Уехала — и растворилась
Незримой радостью,
Единственной неповторимостью,
Моей единственной драмой.

Ты в памяти, как вспышка молнии,
Ударил миллион градусов,
Жестоким жаром переполненный,
Тревожно этой вспышке радуюсь,

ВИШНІ

ОПОЗІДАННЯ

ЮРКО, міцний, як молодий дубок, хлопчик,
дуже любив дідуся садок, знав у ньому
кожного мешканця. Коли дерева одягалися в
запашні шати, хлопець годинами сидів тихо і
слушав бджолину пісню. Навесні бджоли зати-
хали, тоді він слухав пташиний концерт. У садку
були й суніці, малина, агрус, порічані, смороди-
на, виноград... Гордістю садка були три вишні,
що росли, як сестри, від одного кореня. Ягоди
на них, великі й смачні, дозрівали рано.

Такий садок ріс і на садибі, що була поруч. Та ось
сусід, з яким дідуся дружив, виїхав до своїх дітей, і
господарем того двору став Ничипір Заздра, малес-
кий лисий чоловічок. Його син, Юрків одноліток, на
другий же день після переселення господарював чо-
мусь не у своєму, а в дідусяному садку. Дідуся заува-
жив Заздру:

— Свій садок є, а хлопця по чужих шастає. Мені
не жалко зблукати, але навіщо обламувати дерева?

Ничипір Іванович ні чого не відповів:

— Він такий. Свого без дозволу не візьме. Нічого не
станеться вашому саду, як децю ви виростите дитина.

Розмова більше не повторювалася, а ексцелент сусі-
дського Остапа в дідусяній ягідниці тривала. Тим ча-
сом його батько переставив свій тип на метр у дідуся-
ну садибу, незрубував сніг, щоб поставити гараж для
легкової та зробити в'їзд.

Усі садиби на кутку випадають в річку. Ничипір
Іванович напроти себе вирвав очерет, далеко від бе-
рега проклад кладку, та вже напроти дідусяної садиби.
Всі сміли зі свого берега перекидали на сусідський.
Восени сконав смужку дідусяного городу так, що виш-
ні-сестриці опинилися на межі.

— Зрубайте вишні, — став вимагати.

Ні у кого з Юркових домашніх не піднялася б рука
на таке.

Минула зима, настала весна, зацвіли сади. Вишне-
ки-сестриці теж зацвіли, але не розцвіли, по-
чали висихати. Юрко від них не відходив, як від хво-
рих. Тривога за дерева охопила всю сім'ю. Уважно
оглядали стовбури й побачили кілька слідів: пилки
біля самої землі. Хтось перекидав капляри, по яких
пильсував сік, і вишеньки випадали. Допомогти їм не
було ніякої змоги. Юрко від сліз аж занедавав. Ді-
дуся та бабуся тяжко зітхали і говорили пошепки, на-
че в хаті був покійник. Батько гнівався. Матуся пла-
кала. Всі догадувалися, хто винний цей злочин, але, як
кажуть, не пиманий — не злодій.

Пролетів квітень, забував травень. Онука за цей час
став дорослішим, серйознішим. Усе бігав до вишеньок,
що змирили стоячи, придивлявся, чи не зжили. А вони
стояли похмурі, застигли.

Заселили береги шовконим різнограв'ям. До
Заздрині кладки приходили юнаки і дівчата, купали-
ся, потім на траві проти сонця загоряли. Одного не-
дільного ранку Юрко побачив Остапа Заздру за незро-
зумим заняттям: той поливав берег. Коли до нього
підійшов Юрко, вода калюжами стояла в траві.

— Нащо поливаєш? — запитує.

— Щоб не зілизувалися тут усілякі, — сердито відпо-
відав Остап.

— Сам додумався до цього?

— Ні. Батько примусив.

— Свій берег поливай, а нашого не чіпай. Не пере-
лежати.

— Загоряті будуть на нашому березі, а купатиму-
ться з нашої кладки? Батько сказав попити й у вас.

Що сідва розізлили Юрка, і він крикнув:

— Геть звідси, паразити! Я тебе полию так, що па-
м'ятимеш довго!

— Я тебе ніколи не боюся, — відповів Остап і
вилив на берег воду.

Юрко вихопив з його рук відро і жбурнув у річку.

Остап відступив від хлопця на свою половину й огри-
нувся:

— Ти не дуже розорився, бо повисхали не тільки
вишні.

Юрко одразу не збавив Остапових слів. Та за якусь
мить його вконала страшна догадка.

— Так це ти підливав вишні?

— Батько примусив.

Юрко кинувся на хлопця з кулаками. Остап завере-
шав і побіг до хати. За ним погнався Юрко.

— Що таке? — спитав Ничипір Іванович.

— Чого він б'ється? — закричав Остап.

— Ви... Ви... убивці! — крикнув Юрко. — Ви убивці
дерева!

— Що? — заревів Заздра. — Та як ти смієш, щеня?

Сильний липас опів Юркову щокі. Хлопець ледве
утримався на ногах. Уперше за все життя його вдари-
ли: і не рідні за якусь провину, а чужий чоловік за
правду.

На крик прибігли сусіди. Розібравшись, у чому річ,
Юрків батько схопив Заздру за грудки. Дідуся спокій-
но зупинив сина словами:

— Не марай собі його руки...

Увечері Заздра приплетався до хати, пресирав проба-
чення, пропонував гроші, щоб зам'ятти скандал. Його
виправдали за двері і сказали, щоб більше не прихо-
див. Довго потім радналися самі, як бути. Юрко все чув.

— А Юрко молодець, — казав дідуся. — Як постояв
за правду, га?

— Жаль хлопчини, — схлипувала бабуся.

Юрко думав, що вона за ним так побивається.

Та з дальших розмов, які він ловив крізь сон,
хлопець зрозумів, що всі співчують більше чо-
мусь не йому, а Остапові, і ламають голову не
над тим, яку кару знайти для старого Заздри, а
як допомогти малому Заздру стати таким, як він,
Юрко. Йому було приємно чути такі слова про
себе. Остапчика стало так жалко, як вишеньок-
сестричок, підпиляних його нерозумними руками.

Засинаючи, він вирішив стати для Остапа най-
кращим другом і врятувати його від зла.

М. СУХОВ,

член обласного літературного об'єднання.
м. Новомиргород.

ВЕЧЕР, НОЧЬ, УТРО

Волна свирепо а камень била,
От грома все окрест дрожало,
И молнии раскалились жала
Летели вниз со страшной силой.
А ночью засветились звезды,
И соловьи любовью запели.
В своей рассерженной купели
Линь море рокотало грозно,
Проснулось яркое светило,
Песок ласкает нежно воды...
Ах! Если б ты, как та природа,
Побуждала и простила
За миг житейской непогоды,

● До підсумків першості республіки з легкої атлетики

А ось кращі технічні результати в особистому заліку:

„ТОРПЕДО“ —
„ЗІРКА“ — 1:1

В. ТВЕРДОСТУП.

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 —
Новини 9.16 — К. т. Гимназия

Російська меса» 10.15 — К. т. «Візерунки», 16.45 — К. т. «Шахова школа», 17.15 — К. т. «Вигукніться, сурмачі!», 18.00 — Повний, 18.15 — К. т. «Львівський університет м'язів», 18.45 — К. т. Грає лавра! міжнародний конкурс В. Кастельський, 18.55 — К. т. Документальний телефільм «Діла: турботи і радість», 19.45 — Телефільм «Холодні по муску», 21.30 — 2 серія, 21.00 — «Час», 21.50 — К. т. «Перші висвітлення революції», 22.15 — К. т. «Осінні мелодії», концерт. Без закінчення — повний.

ДРУГА ПРОГРАМА, 10.00 —
«Говори — народоді!» Лівійське жувальне об'єднання «Прогрес», 10.30 — К. т. Пієні О. Лізіта виконує заслужену артистку УРСР Л. Остенюк, 11.00 — Повний, 11.15 — Фільм

СУБОТА.
22 ЖОВТНЯ

ПЕРША ПРОГРАМА. 9.00 —
Полонез. 9.16 — К. т. Гімнастич-
ка. 9.30 — К. т. «Виставка Бу-
ратіно». 10.00 — К. т. «Для
нас, батьки». 10.30 — К. т.
«Раткова пошта». 11.00 — К. т.
«Монументально-декоративне
мистецтво і архітектура

для дітей». «Оліветі-малаш-
вська». 12.10 — Фільм-концерт.
12.40 — Фільм «Темниця зо-
лотої Євди». 14.10 — «Славя-
нська». 15.10 — Любиме-
лем балету. 15.30 — Кінопро-
грама «По річній країні». 16.20 —
Місям і селам України бу-
ти зразковими. Благосудирі-
міст Херсонщини. 16.35 — К. т.
Кіногаладі «Вігінно моя
незгора». 17.35 — К. т. «Мілі-

кожного тижня виходять: «Холіція по м'якуху», 4 серія, 21.00 — «Час», 21.30 — К. т. «Фестиваль... Конкурс... Концерт...», 22.30 — К. т. Чемпіонат світу з нізкої боротьби, (Швейцарія). По закінченні — новини.

ДРУГА ПРОГРАМА, 10.00 — Концерт, 10.30 — К. т. «Саміт Жовтня». Програма для дітей, 11.00 — Науково-популярні математичні журнали «Інтергал № 16», 11.40 — К. т. Далі дітям — «Фізико-математичні», 12.10 — Фізико-математ., 12.40 — Фільм «Темний золотий Філд» 14.10 — «Свята солдаська», 15.10 — Любиме дитини балету, 15.50 — Кінопрограма «По річці ковіти», 16.20 — Міграції селян України в інші країни, 16.40 — Близькоєвропейський Херсонізм, 19.35 — К. т. Кінооповідь «Вігінюк моя неозора», 17.35 — К. т. «Мілі

Редактор М. УСПАЛЕНКО.